

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Fylke:

Hordaland
Evanger

Tilleggsspørsmål nr.

Herad:

Bygdelag:

Emne: Transport av høy

Gard: Børgo

Oppskr. av: Laur Bjørge

G.nr. 14 Br.nr. 2

(adresse): Balsladøri

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle. Merlepondu er av eigi røynsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

42 år, bonde i Evanger herad

SVAR

Målu å brauspoletra høy på, var far del
 næste litj på slære og mindre gardar
 eller husmannsplassar, del eldste ein
 veit inn. Da del her i Evanger var
 suot fa som hadde sjåaigande best
 so var høy-transporten for det næste gjort
 ned å bera høyet i leyrdar inn stuaene
 men innlenu var del høyt høy fa tilburr
 da dei fleste da hadde fosterhest som
 ein sa, helst best som var brukk i
 skyssbrafjøren på Voss.

Nun da del lev fram til King
 1880-90 åri fekk ein og annan seg
 sjåaigande best på dei sløsle og
 leiske gardane, Da var høyet gitt
 høyt i bus på sleda i leyrdar men
 del varde ikke so langt fror høy-
 sleda kom i bratt.

Utuarmstallen er i leru, da meir
 og mindre, for slopparten av gardane
 i Evanger. Det er suot fa som
 hev slukka heile meid den, og del er no
 i dei siste 25-30 åri del hev minna

og delvis vorti slutt med denne slitten. På mindre gardar og dei nohre få husmannsbygg her er so vort del sleipe i uløftane emne, so mykje som til g artnedlyfpi gjev høire til det. Dådene er nidaleg av den elag's stått, so no i dei aller siste år er det dei fyrste som innan i fara gres dei vidd som fyrre var vanleg.

Slik høg vort for del meste transportet i hus ved bering no og, då leudel oftest er slitt al ein illige kann bruka best. Det er sunn regel sunn utløps i desse uløftane so høgt at der til haudin og winteren kanne fai kann kjeipa frå tverrgloner til desse loddene på sleda og højet vort da høyt i leydas. Det er dat illige so fi lippeskrong i tverr ut til transport av høg til desse loddene og vidare heim, der leudel er slitt. Likevel s del ^{slitt} der inn- bruka å slekta højet.

Højet vort høstet tindla på plassen der det er sleipe, i sunn højar eller på haugen. Det er vel kjent g ytre emne tverrl i dra høg på sletta, då verleg råll høg for vortle skjønn på fel mark eller høstel der det heller ikke. Det er sunn inngre tre som vort brukt av ei lengd på mil og mer. Ein kann godt dra a eit høsteloss på desse vielen og heller haugen, uhoi meir. Ein må leypja å lese framme og so altvas og halde det høysl frems, og hell høstelike alltvas, er det mykje bratt inni ein gjeve høva det høysl vist på.

Det er også enk hjernehjert i brønne eno
 i bæra høy (ratt, mystisk) på leundet. ^{en} Alt
 er helst enk gråme bjørkeremning
 som vel hjernt. Ein lett då lvo side,
 omloeg 1,5 m lange, haustig vel del, knyler
 dei so sammen med loppene, med vanlig
 råkendskunne. Et desse bjørkeremningane
 till hinn og for stine vel dei 4 lagde. Helst
 vil ein ha ein enden av ein slik sammen
 knytt leundel noko tunnare og mykare
 enn den andre. Den tinnar enden
 leundar ein å ha for ryggen. Etter ein
 myje finn slike bjørke remningar, haun
 ein brenna remningar av råin
 eller hassel, desse ein ein hernda i
 hul luengs da del myje gjengar å
 krypta desse treloge. Desse vel so lagde
 på marki og hengt dermed over langt
 merloeg midt på. Ein lett så den tunneste
 enden, eller loppur ene leundelen av
 av råin o.l. og helst opp allei byrde
 med eine hande på den siden inn
 inn sel ryggen innan, med den andre
 hande heldt ein i den andre enden.
 Et vakk eit viss lag til å få til å
 holde leundelen solis i samanhengs hinnar
 setha seg ned allmed byrde. Etter solis
 lyngdi so byrde same held den enden
 av leundelen fast til ^{ein slapp den av myje seg} ryggen. Dette er
 inn meiste same delvis er i brønn
 eno for i bæra røtt høy vorle skjene
 i tilmarki. Ellas er helst lagt brønn
 no. Til høring av hvert høy brønnal
 lever lag. Byrdane lagast litt

men ein ber på lag eller
beundel. Hjelpehandaer verl børne
på den næste al læraene sel
seg med allede byrde og lett
iik ^{hjelpe(hand)} lagt emm ga hoas atsl, og
bæt hjelpehandaer saue gjeng
gjengen i hovald midt oppa
byrdi og fram var emm atsl, og
ein sekkes solus byrdi annan
so den vel slös og ligg godt
inn til ryggan. Hvo emm sin hjelpe
for handi, so berustal del al einhoan
hjelpes til med risa seg. Den saue
hjelpes til, sklus attum og lettar
til i byrdi og kannhendes skivar
voran framus. Þorur er med
på arleidet. Arleidel er gjane del solus
al del er varfallet saue ber og
kunufolki hjelpes til med a fa byrdi
til og hjelpes til med reisingi og
rakar vel ettes byrdi. Men del breff
og ofte alt kunufolki lett del i leiringi,
sælge emm del gild emm i slunda
ja.

Tidlegare vor gjane si slode de del
vor sælge tilmed berukt i ha högl
i rodde (ei). Den var laga saue
grøv not av hauveskorn og lifform
som ein saue saue kunde sunnast
all. Far emm gane hige slite berukt,
men er illige berukt no del emm mit.
Hvo heller ikki högl moko ørstikk manna
si slitt hauvskorn, anna emm al del var
grølle i rodde. Loppestrey er mykje

6 5
krückl, og dal er manige slader krückl
i længere tid. Rølefør kunne selvis førelige inn
loping og høy på skrueg.

Jo vist eg kjenner til hev del del i mige
vore brunkl a leva kosteig gros eller høy
i høga her i bygdi. Men derimot verl
kide hylkbara og bærer med 2
langsgåande steinger med buerr-
berell på brusta, |||||. Den kann
auken verla bæren av 2 styrkeg eller
og av ein sam lærer ene enden
av bæra (ei) opp, og dreg den
selvis med den andre enden
stegende på marka.

Hylkbara kann vera kide med
eit eller 2 hyl, den med 2 hyl
per slyk ul sell ~~fa~~ sida ~~—~~. Sel
er da buerstykke på buerstykke eller buerarmane
sam da offlod Hallst. Trillebora og slyk
ul ~~—~~ sell ~~fa~~ sida, der brukt er og
buerstykke på buerarmane. Slike børene
kann vere breuisse kide av bæren og
valkens. Eit ridsopp med fire langsg-
ående buersløv sittet saman i endene
med versgående sløvar og so
vist eg kjenner til mige vore brunkl
her.

Fri disse sene utlådane :
udmarki verl hyl hyl heim på vinterføre.
Sel er elles uttre gorder i Teigdalen
som hev mindre loder ale på
bærene same dei høye høyde i inn
smuarene, og so lett sel heim på vinter-
føre. Sel brukt er før hylt

og d' hjult vozu til i kyré hig gi
má sverar. Ekkelle slade
brukost og vaneleg usiasiæde
ulæg skamming. Ved higring-
ga slade, vel høgl gíme laga
til i leyrðar, með del brúkost og
i hova gründar gi sledar.

Der sann marki er salis at ein
kann kyré ga hjul brúkost higvozu
med hjul unda, með vaneleg
er voguer med 1 hjulpa und
unda. Þessi kallaði og gíme fr
hjulslæde, með hev illaði meðan
korkje fyrir allar leik, ólinn tómuw
eg illaði til a bratt hér.

Ein vaneleg tremsiæde til hig higring
kann vera so se 2-2.25 m. lang og
0.8-0.9 m breið til sumarskrúð. Þið um higring
brúkost no með leirre sleda med
skamming og elles av same stofni,
þor 30-40 os sidan vor del illaði tómuw
skamming unda vinslendan heller,
og del er delvis bratt ulæg no og.

Higvozu kallaði fr higvozu-
rei, eisar del er gründar gi, elles verð namur
hjulslæde helst bratt. Þat er með
alleis bratt(gi) gründar gi desse. Óvulan
frumur og leik er forte og dei på
síðurei lausei so dei kann kallað
gi. Ein kann di leik av eind-
gründarei og. Þessi vel kallaði tómuw
uppi vogur iller sledan með
gründar og brattla sverar i
losch. Yvir bryka ein so ei

Høgleng somme ein seintor loka
saman med. Høglengen kann
vara slitt , så er den ustørleg
samarbeidet i den spisse enden.
Eller kann den vara slitt .

På hestelodar utan hjul og grindar
er vaneleg i kjepp 2 eller 3 byrdar,
all elles same del er bratt til.

På umuligare højer ein vaneleg 3, og
4 byrdar når vægen er full.

Ee høvozu er vanleg 2.25-2.5 m. lang
og $\frac{1}{10}$ breit. Det er vaneleg i
koga rind i lidaare etterskoal
samt ein kjepp him og innijs
leggja noko all.

Tøydt same inn først i høglangi
for å gjorde losset sammen
kelloet for gryding. Personen
det brukte kvaldekket til grydingen
og, når den var noko større
og slukket var til vaneleg byrdalag.
Eit vinterlosst rekkar ein noko
større enn sommarlos. Det samme
byrda skal satte inni leddet i
6 vinterlegndar. Her brukte leire
I hest for høgledene men sommer
ein kjepp inni til al fellesslatt han
vore brukt og satte inni hos del av
med delingi helle. Det er vanleg jan, febr.
ledi for høgkjøring men vinteren
heim på ulsetter og slåssletter.

Det same hadde høg på same stoden eller
so uav einsmann, at ein kunne mythe
mæleponlen av æggen i leg, so gev del vone

vaulay i loka høgsl him somstundes frå
slite slode. Ein var da i lag inn
kjøllegi og del er gjeve eldste-
mann i laget sene skur med
tidi des haun no del gjekkost gjeve
moko. Ein enkle, eller rølare ein ut
freel i gjippe fone, saley inn del
er mykt sjøppen haun loka heil
med. Ofte rør-ein og bruka trøgar
pa hestefolene for at del skal bare
heslen opp i snøen.

Han vokste inni heil etter
og leudet og slitt at del ble ev rid i høgja
eller røgja han var blif at inn
inni haun høye, brukket i drage
høgsl him på slone kjelkar, 2 leypdar
i horv drøga (ei) samme med begge. Ryddane
er da vaulay same sunnarleypdar,
men fone er tørre, till mindre enn del.

Er del svært bratt brukket og å drage
heire leypdar utan moko mude, gjeve
3-4 leypdar sunnarleypdar. Eleos ein
haun og ha moko tømme leypke
brukket mude rør røgja hard
so del inni mellom slite høgsl og leypdar.
Selle kalla er sloa høgsl. Ein
haun og heile ein slitt blae etter
at losse, inn ein høgsl, for å brenne
pa losse. Det er det de kalla inndes høgsl
vegen. Eleos vel løperleir og brenn
til dels brukket inn innbrenn og, desom-
brukket er saley vaulay.